

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinivus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaqve omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Concio Vndecima. De eodem missæ Sacrificio. Mirabile Mirabilium. Tu es
Sacerdos in æternum secundum Ordinem Melchisedech. Psal. 109.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

Missæ in eorum scriptis vsurpantur. Extant & conscriptæ nonnullorum Missæ. Thelephorus Papa instituit sub annum 277. in Natiuitate Christi tres missas patrari à quoquo Sacerdote. Syluester, sub annū 343. vetuit ne in loco non consecrato celebraretur.

Concilia quoque Missæ meminerunt. Vt Carthaginense c. 2. *Reconciliare quenquam in publica Missa Presbytero non licet.*

Quare Missa est verum Sacrificium; mortis Dominicæ representatio & commemoratio; thesaurus meritorum Christi; Eius victoriarum tropæum: omnis diuini cultus apex & cōpendium; Christianæ religionis fulcrum. Ibi Iesus pro nobis orat: *Pater dimitte eis: quia nesciunt, quid faciunt.*

CONCIO VNDECIMA.

De eodem missæ Sacrificio.

MIRABILE MIRABILIVM.

Tu es Sacerdos in æternum secundum Ordinem Melchisedech.

Psal. 109.

Abrahæ, Gen. 14. deuictis Regib. quinque domum reuertenti, Melchisedech, Rex & Sacerdos Altissimi in lege naturæ, panem & vinum, in gratiarum actionem de obtenta victoria, offerens Deo; obuiam processit. Ita Dominus IESVS, postquam fecit, vt dixit: *Confidite ego vici mundum.* Ioann. 16. Panem & vinum consecrauit in Corpus ac Sanguinem suum, Deoque Patri obtulit Sacrificium. At postquam etiam in cruce Victor partes aduersas prostrigasset omnes: certatim Sacerdotes Sacerdotis ipsius in æternum obtulerunt, offerunt, offerentque in æternum secundum Ordinem Melchisedech.

Nos breuiter de eodem

- I. Fuisse semper, esseque oportere Sacrificium.
- II. De Substantia Missæ.
- III. De perennatione Missæ cum Ecclesia.
- IV. De blasphemantibus Missam; & eam celebrantibus.

PARS I.

Fuisse semper, esseque oportere Sacrificium.

I. **N**ulla gens extitit tam barbara vnquam; quæ, cum Deum aliquem colendum esse putarit; quin eidem continuo Sacrificium decerneret: Sacrificio autem Sacerdotium assignaret. Idque adeo naturæ inditum est ipsi, atque impressum. 1. Gen. 4. *Abel obtulit de primogenitis gregis sui.* Ecce in prima naturæ generatione. 2. In secunda, Gen. 8. *Aedificauit Noe altare Domino, & tollens de cunctis pecoribus, & volucribus mundis, obtulit holocausta super altare.* 3. In tertia, Abraham adeo frequens Deum colebat Sacrificiis solennibus, vt demum, iubente Deo, nec filio parcendum crederet immolando. Gen. 22. 4. *Quis Iobo in propitiatoris Sacrificijs extitit religiosior?* Iob. 2. 5. *Legis Mosaicæ tempora sileo;* quibus ex continuo plurimorum Sacrificiorum summo umbræ, quam diei, plus fuit. 6. *Elix Sacrificio quid vel admirabilius, vel terribilius?* 3. Reg. 18. *Ignis cælo ruit; exurit aquas, victimas, aræque saxa: Baaltas exanimat, dein occisos.* 7. *Samuel, David Salomon: alijque sexcenti quantas hecatombas immolarunt?* Nihil in vilo auro aut frequentius, aut solennius, aut sanctius fuit habitum; quam ipsum hoc Sacrificare.

II. At vero postquam Rex Regum, & Sacerdos Sacerdotum Christus Iesus Patri ipsum obtulit: continuo orbetoto nil eodem fuit Sacrificio vel diuinius,

Dddd 2 vel

vel celebrius. 1. Obtulerit filiam Iephte ex voto; *Iud. 11.* 2. Filium Abraham ex obedientia; *Gen. 22.3.* Pythagoras, ob vnam in Mathesi reperiendam figuram, hecatombas: Nil ista, vel quæuis alia, ad hodiernum, ac æternum Christi sacrificium ac Sacerdotium secundum ordinem Melchisedech.

PARS II.

De substantia Myſſe.

Miſſa eſt vox non Græca.

I. **M**iſſa vox græca non eſt. Ideo in N. T. reperiri non eſt; quod græce conſcriptum eſt. Eius loco tamen Græci vtiuntur voce *λεειτουργία*, quaſi dicatur: publicum miniſterium.

Nec hebraica.

2. Nec eſt Hebraica: Nam Syri & Maronitæ, hodieque miſſas celebrantes, eadem voce uterentur: & Eccleſia ipſam uſurparet, ſicut illas: *Amen, Alleluia; Sabaoth, Oſanna Paſcha.* Nec Patres hebraice callentes optime, ut Orig. Tertull. Iuſt. Epiſt. Hier. eam frequentarunt.

Sed latina.

II. Eſt ergo vox latina: lic dicta, à populo dimiſſo; poſt Rem diuinam peractam. Significatq; totam Cœnæ actionem cum omnibus cæremoniis.

Eſt ſacrificium, & Sacramentum.

Eſt ea vere Sacrificium, quoad Deum, cui offertur: ſimul eſt & Sacramentum; quoad homines, quos nutrit. 1. Ita & Agnus Paſchalis, *Exod. 2.* prius immolabatur: dein ſumebatur communiter. 2. Ut igitur orbis totus Arctico, & Antartico polo ſuſtentatur: altero que remoto machina omnis diſſolueretur: ita Religio, iſtorum altero ſublato.

3. Eſt Euchariftia, ut mirabilis Seraſaphin, *cuius facies leonis, & facies hominis.* *Ezech. 1.* Pluſquam Seraſaphica eſt duobus ſuis reſpectibus illa.

4. Produunt Scriptores, in Alpibus herbam progigni biramem: ſi quæ fera alterum abedat ſolum, eam emori: ſi vtrumque depaſcat ramuſculum, lædi nihil:

Ita in montibus Eccleſiæ Euchariftia bimembris eſt vna: Si cum feris hæreticis ſolum eſſe Sacramentum affirmes; peccas hæreticus. Qui & Sacrificium & Sacramentum eſſe credit, ac colit; vita uiuet.

III. Miſſæ autem ſubſtantia conſiſtit in Conſecratione, Oblatione, & Sumtione: *Eius ſubſtantia im-* *mutabilis eſt.* Cætera omnia meræ ſunt cæremoniæ, ad excitandam pietatem, ac commemorationem Dominicæ Paſſionis. Proinde hæc mutari poſſunt ab Eccleſia: illa tria nequaquam. Eſt autem Sacrificium incuruentam, cruenti in Cruce reſentatiuum. *Rom. 6. Iam enim amplius Chriſtus non moritur: mors illi ultra non dominabitur.*

Deinde Ipſe IESVS eſt, qui ſacrificat; miniſter vero ſolum inſtrumentum. *Ieſu eſt Sacrifici.* Sicut Ipſe eſt, qui baptizat: ait Auguſtinus. Vnus enim tantum eſt Summus Pontifex IESVS Hebr. 9. At *Sic nos exiſtinet homo, ut miniſtros Chriſti.* *1. Cor. 4.*

Atque inde Miſſa, ab nequiſſimo Sacerdote peracta, tanti eſt; quanti ſi Sanctus Petrus eam celebrareſſet: quoad opus operatum. Quid pretium dabat hircis pro peccato oblatiſ? Dei æſtimatio. *Leu. 16.* Duo hirci iubebantur educi: Alter ſacrificabatur caſus: alter liber dimittabatur in deſertum. Ita Chriſtus Sacrificium primum fuit cruentum: At in ara liberum à cruentatione. Idq; tanti, quanti eſt pretij IESVS. Atqui hoc pretium eſt reale; non ſolius æſtimationis, aut imputationis diuinæ.

PARS III.

De perennatione Miſſe cum Eccleſia.

I. **D**ices: Sufficiebat Sacrificium Crucis; ut cuius infinita ſunt merita. At, *Sacrifici* *Crucis eſt.* *ſicut ad me,* *renduntur in* *Sacrificiis* *reſtant ea merentibus applicanda. Id quod* *reſtant ea merentibus applicanda. Id quod* *reſtant ea merentibus applicanda. Id quod*

P A R S IV.

De blasphemantibus Missam, & eam celebrantibus.

I. Hanc Melancton appellat incantationem: Calvinus Magiam: Brentius diaboli commentum: Lutherus contra hoc scripsit anno 1520. Captiuitatem Babylonicam: anno 1521. librum de abroganda Missa priuata: anno 1522. contra Regem Angliæ: anno 1523. contra Canonem: anno 1528. scribit, nil perinde se poenitere, quam quod viginti quinque annis Missas celebrarit: anno 1534. fatetur sibi videnti vigilantique cacodæmonem inuidtis argumentis Missam dissuasisse; ac, ut abrogaret, persuasisse. Quid eius asseclæ?

Blaterant, à mille iam, & amplius, annis institutam ab Gregorio esse Missam, defecit in errasseque Ecclesiam, ad idololatriam Missa ad idololatriam.

At 1. Ergo Sponsam Christus amississet. 2. Et falsum istud; *Matth. 16. Porta inferi non praualebunt aduersus eam.* 3. Mentitus Virgini Gabriel fuisse; *Lucæ 2. Et regni eius non erit finis.* 4. Pseudopropheta foret Paulus; Quod Dominus nec fallere, nec falli possit; Quodque fundamentum, & columna veritatis sit Ecclesia. O impias blasphemias! 5. Itaque tot, tantisque, tot sæculorum viros, qui & audierunt, & patrarunt Missas, idololatriæ, ut sacrilegos, infimulari? Id abominationem appellare; quod totius est Religionis sanctimonia ac firmamentum?

II. Quam Sacram actionem Mysterij Missa instituit primus, ac perpetravit CHRISTUS, & STVS, pridie, quam pateretur, *Luc. 22. continua-* Iussitque, *Hoc facite.* 1. Eam & frequentarunt Apostoli *ιδεσθε γαρ τὸ αὐτὸ ποιεῖτε*: *Act. 13.* 3. Item Apostolici. S. Ignatius Epist. ad Trallien. affirmat S. Petri fuisse Diaconos Missæ ministros Clementem, &

Dddd 3 Ana-

quod sit per vsum Sacramentorum; que hoc sine instituit Dominus: in quibus princeps Eucharistia. 2. Neque vita functionis villo queunt illa Sacramento applicari: possunt autem Sacrificio. 3. Ad hæc oportuit esse in lege noua Sacrificium; sicut in Mosaica, & naturalis fuerat. At ea pro viuis, proque defunctis offerebatur. Ergo.

Sacrificiū Estofrendant hæretici: quia nec blasphemare ventur. Ut tigres, & elephantisanguine viso: sic ist. hoc audito Sacrificio efferafcunt. Sed si Iesus est Sacerdos in ætern. secundum ordinem Melchisedech, necesse est & Sacerdotium æternum existeret; itemque & Sacrificium. Si igitur æternus ille Sacerdos ante suam Incarnationem curauit, vt in omni lege, ac gente Sacrificium esset: quod homines illi administrarent; non magis idem in lege gratiæ dederunt, quam suam æternitatem.

Sic figura datur. II. Cui stabiliendo, à Figuris sic ratio cinor. Necesse est Scripturas & Figuras Vet. Testamenti in Nouo adimpleri; & sic, vt figuris figuratum respondeat. Sed illa prænotant iuge Sacrificium. Quia & ipsa ipso actu iugiter durauerunt ad vsq; tempus figurati. Ergo necesse est & hoc durare similiter re ipsa actuale.

Sic Prophe- tia. 2. Ex Prophetis ita: *1 Regum 1. Prædictum est Heli, deliturum Iudaicum Sacerdotium: aliudque successurum, quod cunctis diebus perduraret cum suo Sacerdote.* 1. Ita Malachias *1. A solis ortu vsque ad occasum in omnibus gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur Nomini meo Oblatio Munda.* Quod de Sacrificio Crucis nequit accipi: nec de Iudaico: quia hoc non in gentibus. 3. Daniel quoque *cap. 8. docet, iuge Sacrificium ab Antichristo fore tollendum: at nullum restat tollendum è medio, nisi hoc Missæ, Ergo dem eo vsq; perennabit.*

Anacletum: Pauli Linum, & Timotheū; Iacobi Sancti. Stephanum Protomartyrem. 4. Extat Liturgia S. Iacob. 5. S. Andreas, cum à Proconsule ad Sacrificia invitaretur, respondit: *Ego quotidie Sacrificio Agnum immaculatum.* 6. Quid Patres memorem? Hieron. Augustinus, Ambrosius, &c. Missas opere, voce, ac stylo celebrarunt. In quos inde, quicquid vel Sanctitatis, aut facultatis ynquam habuerunt, promanauit.

Beati cultores Missae p.ii.

III. Vt illi quoque mihi esse beati videantur appellandi, qui ea Missis intersunt cum religione; vt sibi Passionem Christi ob oculos obuersari credant. Id quod vel ipse Sacerdotis habitus sacer apprimere representat. Quo etiam orationis zelus haud mediocriter extimulatur; vt ea per omnes quasi declinationis ducta casus exerceatur ad comprecandum pro se ipso; pro Genitoribus; pro Datis, ac benefactoribus; pro Accusatoribus inimicis; pro Vocatis, Vocandisque ad Ecclesiam infidelibus; pro Afferentibus iniuriam, & Auferentibus vi, dolore malo quæcunque ad tuum dominium attinebant.

APPENDICVLA

DE VNA, ET
VTRAQUE SPECIE
EVCHARISTICA.

FAS MIHI TRIA FARI, AC
præfari,

Studiose Lector.

I. **C**Aetera de Eucharistia ex Bessanis Conceptibus reddidi pleraque: sed parum is de Communionem sub Vna specie, vel vtraque.

II. Istaq; ille diligenter, vt in Gallia: vbi cauterium inusti Caluini lili multorum flagrat in anima. Atq; vt inam non etiam, (heu nimium quantum) nostra in Germania.

III. Quia autem per celebre nomen Bessæ hoc meum ex Ipso Opusculum per manus distrahatur plurimas: & plerisque in locis de Communionem sub Vtraque Specie docendi non parua occurrit necessitas: erit, ni fallar, subiectæ appendiculae non minor vtilitas. Et tanto gratior, quo plura paucis mea lucide exhibet compendiosa breuitas. Ergo pedem nunc pedi.

PRIMORDIUM INFOELICIS
Controuersia.

I. **S**Vbannum Domini M. CCCC. XII. SAenea Syluis teste in historia Bohemou, extitit Pragæ Petrus quidam Dresdensis; qui ex illo Ioan. 6. *Nisi manducaueritis Carnem filii hominis & biberitis eius Sanguinem, non habebitis vitam in vobis*: miratur, contra præceptum hoc Vsum obtinere Ecclesiæ, populum sub vna duntaxat specie communicantis. Itaque Iacobellum, Pragæ Concionatorem inducit, vt idem cum ipso sentiret, ac pro concione populum informaret. Fit: populog; perplacuit. Et ex hoc ouo producit in Boemiam innouata hæresis Huliica.

Successit Lutherus, inque penis indies profecit. 1. Negabat, se consuluisset vnquam, peruulgari vtramque, nisi ex Concilii decreto. 2. In Assert. art. 2. ait: *Consultum mihi videtur nunc, vt non modo Concilium: sed per quamque diocesim quilibet Episcopus etiam inuito Papa. Christum secutus in Euangelio, rursus vtramque speciem laicis daret.* 3. In Formula Missæ. *Si quod Conc. statueret, & permitteret vtramque speciem: nos nequaquam vtraque vti vellemus: sed in despectum Concilii, eiusque statuti, aut vna, aut neutra. & minime vtraque vti vellemus: Male dicturi vniuersos, qui ex potestate, aut statuto Concilii vtraque vterentur.*

Quo ad Communicantes similiter impietas impij ascendit semper. Nam 1. docuit, necesse non esse, laicis vtramque porrigi. 2. In Cap. Bab. c. 1. Cogi posse
Sacer-